

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 36

Rozeslána dne 28. prosince 2018

Cena Kč 70,–

O B S A H:

54. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání
55. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Indické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických pasů
-

54**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. června 1981 byla v Ženevě přijata Úmluva č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního ředitele Mezinárodního úřadu práce, depozitáře Úmluvy, 6. prosince 2017.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 11 odst. 2 dne 11. srpna 1983. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 6. prosince 2018.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

Convention 154**CONVENTION CONCERNING THE PROMOTION
OF COLLECTIVE BARGAINING**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-seventh Session on 3 June 1981, and Reaffirming the provision of the Declaration of Philadelphia recognising "the solemn obligation of the International Labour Organisation to further among the nations of the world programmes which will achieve ... the effective recognition of the right of collective bargaining", and noting that this principle is "fully applicable to all people everywhere", and

Having regard to the key importance of existing international standards contained in the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, the Collective Agreements Recommendation, 1951, the Voluntary Conciliation and Arbitration Recommendation, 1951, the Labour Relations (Public Service) Convention and Recommendation, 1978, and the Labour Administration Convention and Recommendation, 1978, and

Considering that it is desirable to make greater efforts to achieve the objectives of these standards and, particularly, the general principles set out in Article 4 of the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and in Paragraph 1 of the Collective Agreements Recommendation, 1951, and

Considering accordingly that these standards should be complemented by appropriate measures based on them and aimed at promoting free and voluntary collective bargaining, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the promotion of collective bargaining, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this nineteenth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-one the following Convention, which may be cited as the Collective Bargaining Convention, 1981:

PART I. SCOPE AND DEFINITIONS***Article 1***

1. This Convention applies to all branches of economic activity.

2. The extent to which the guarantees provided for in this Convention apply to the armed forces and the police may be determined by national laws or regulations or national practice.
3. As regards the public service, special modalities of application of this Convention may be fixed by national laws or regulations or national practice.

Article 2

For the purpose of this Convention the term “collective bargaining” extends to all negotiations which take place between an employer, a group of employers or one or more employers' organisations, on the one hand, and one or more workers' organisations, on the other, for–

- (a) determining working conditions and terms of employment; and/or
- (b) regulating relations between employers and workers; and/or
- (c) regulating relations between employers or their organisations and a workers' organisation or workers' organisations.

Article 3

1. Where national law or practice recognises the existence of workers' representatives as defined in Article 3, subparagraph (b), of the Workers' Representatives Convention, 1971, national law or practice may determine the extent to which the term “collective bargaining” shall also extend, for the purpose of this Convention, to negotiations with these representatives.

2. Where, in pursuance of paragraph 1 of this Article, the term “collective bargaining” also includes negotiations with the workers' representatives referred to in that paragraph, appropriate measures shall be taken, wherever necessary, to ensure that the existence of these representatives is not used to undermine the position of the workers' organisations concerned.

PART II. METHODS OF APPLICATION

Article 4

The provisions of this Convention shall, in so far as they are not otherwise made effective by means of collective agreements, arbitration awards or in such other manner as may be consistent with national practice, be given effect by national laws or regulations.

PART III. PROMOTION OF COLLECTIVE BARGAINING

Article 5

1. Measures adapted to national conditions shall be taken to promote collective bargaining.
2. The aims of the measures referred to in paragraph 1 of this Article shall be the following:

- (a) collective bargaining should be made possible for all employers and all groups of workers in the branches of activity covered by this Convention;
- (b) collective bargaining should be progressively extended to all matters covered by subparagraphs (a), (b) and (c) of Article 2 of this Convention;
- (c) the establishment of rules of procedure agreed between employers' and workers' organisations should be encouraged;
- (d) collective bargaining should not be hampered by the absence of rules governing the procedure to be used or by the inadequacy or inappropriateness of such rules;
- (e) bodies and procedures for the settlement of labour disputes should be so conceived as to contribute to the promotion of collective bargaining.

Article 6

The provisions of this Convention do not preclude the operation of industrial relations systems in which collective bargaining takes place within the framework of conciliation and/or arbitration machinery or institutions, in which machinery or institutions the parties to the collective bargaining process voluntarily participate.

Article 7

Measures taken by public authorities to encourage and promote the development of collective bargaining shall be the subject of prior consultation and, whenever possible, agreement between public authorities and employers' and workers' organisations.

Article 8

The measures taken with a view to promoting collective bargaining shall not be so conceived or applied as to hamper the freedom of collective bargaining.

PART IV. FINAL PROVISIONS

Article 9

This Convention does not revise any existing Convention or Recommendation.

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 12

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 13

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 14

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 15

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 16

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 12 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 17

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

PŘEKLAD

Úmluva č. 154**ÚMLUVA O PODPOŘE
KOLEKTIVNÍHO VYJEDNÁVÁNÍ**

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána Správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 3. června 1981 na svém 67. zasedání;

znovupotvrzujíc ustanovení Filadelfské deklarace uznávající „slavnostní závazek Mezinárodní organizace práce podporovat mezi národy světa uskutečnění plánů, jejichž cílem je skutečné uznání práva na kolektivní vyjednávání“ a jsouc si vědoma, že tuto zásadu „lze plně vztáhnout na všechny národy světa“;

majíc na zřeteli rozhodující význam mezinárodních norem obsažených v Úmluvě o svobodě sdružování a ochraně práva organizovat se z r. 1948, v Úmluvě o právu organizovat se a kolektivně vyjednat z r. 1949, v Doporučení o kolektivních smlouvách z r. 1951, v Doporučení o dobrovolném smířčím a rozhodčím řízení z r. 1951, v Úmluvě a Doporučení o pracovních vztazích (veřejné služby) z r. 1978 a v Úmluvě a Doporučení o správě práce z r. 1978;

domnívajíc se, že je žádoucí vyvinout větší úsilí k dosažení cílů těchto norem a zejména všeobecných zásad obsažených v článku 4 Úmluvy o právu organizovat se a kolektivně vyjednat z r. 1949, a v bodě 1 Doporučení o kolektivních smlouvách z r. 1951;

domnívajíc se v důsledku toho, že by tyto normy měly být doplněny vhodnými opatřeními založenými na těchto normách a určenými k podpoře svobodného a dobrovolného kolektivního vyjednávání;

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se podpory kolektivního vyjednávání, jež jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání;

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 19. června 1981 tuto úmluvu, která může být označována jako Úmluva o kolektivním vyjednávání, 1981:

ČÁST I. PŮSOBNOST A DEFINICE**Článek 1**

1. Tato úmluva se vztahuje na všechna odvětví hospodářské činnosti.
2. Nakolik se záruky stanovené v této úmluvě vztahují na ozbrojené síly a policii, může být vymezeno vnitrostátním zákonodárstvím nebo vnitrostátními zvyklostmi.
3. Pokud jde o veřejnou službu, zvláštní způsoby provádění této úmluvy mohou být stanoveny vnitrostátním zákonodárstvím nebo vnitrostátními zvyklostmi.

Článek 2

Pro účely této úmluvy výraz „kolektivní vyjednávání“ se vztahuje na všechna vyjednávání mezi zaměstnavatelem, skupinou zaměstnavatelů nebo jednou nebo několika organizacemi zaměstnavatelů na jedné straně a jednou nebo několika organizacemi pracovníků na straně druhé, jejichž účelem je

- a) stanovit pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání; a, popř. nebo
- b) upravit vztahy mezi zaměstnavateli a pracovníky; a, popř. nebo
- c) upravit vztahy mezi zaměstnavateli a jejich organizacemi a jednou nebo několika organizacemi pracovníků.

Článek 3

1. Pokud vnitrostátní zákon nebo vnitrostátní zvyklosti uznávají existenci zástupců pracovníků, jak jsou definováni v článku 3 písmena b) úmluvy o zástupcích pracovníků, 1971, vnitrostátní zákon nebo vnitrostátní zvyklosti mohou stanovit, nakolik výraz „kolektivní vyjednávání“ má pro účely této úmluvy rovněž zahrnovat vyjednávání s těmito zástupci.

2. Pokud podle odstavce 1 tohoto článku výraz „kolektivní vyjednávání“ zahrnuje rovněž vyjednávání se zástupci pracovníků zmíněnými v tomto odstavci, mají být učiněna, kdykoli je toho třeba, vhodná opatření, aby se zajistilo, že existence těchto zástupců nemůže sloužit k oslabení postavení zúčastněných organizací pracovníků.

ČÁST II. ZPŮSOBY PROVÁDĚNÍ

Článek 4

Pokud provádění této úmluvy není zajištěno kolektivními smlouvami, rozhodčími výroky nebo jiným způsobem odpovídajícím vnitrostátním zvyklostem, má se tak stát vnitrostátními právními předpisy.

Článek 5

1. Za účelem podpory kolektivního vyjednávání je třeba přijmout opatření přizpůsobená vnitrostátním podmínkám.

2. Cíle opatření zmíněných v odstavci 1 tohoto článku budou tyto:

- a) kolektivní vyjednávání by mělo být umožněno všem zaměstnavatelům a všem skupinám pracovníků v odvětvích činnosti uvedených v této úmluvě;
- b) kolektivní vyjednávání by se mělo postupně rozšířit na všechny otázky uvedené pod písmeny a), b) a c) článku 2 této úmluvy;
- c) mělo by se podporovat stanovení procesních předpisů dohodnutých mezi organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků;
- d) kolektivní vyjednávání by nemělo být znemožňováno nedostatkem předpisů upravujících jeho průběh nebo tím, že takové předpisy jsou nedostačující nebo nevhodné;
- e) orgány a řízení pro urovnání pracovních sporů by měly být pojaty tak, aby přispívaly k podpoře kolektivního vyjednávání.

Článek 6

Ustanovení této úmluvy nebrání fungování soustav pracovních vztahů, při nichž dochází ke kolektivnímu vyjednávání v rámci smírčího a, popř. nebo rozhodčího řízení nebo smírčích a, popř. nebo rozhodčích institucí, jestliže se jich strany kolektivního vyjednávání dobrovolně účastní.

Článek 7

Opatření učiněná veřejnými orgány k podpoře a prosazování rozvoje kolektivního vyjednávání budou předmětem předběžných porad a pokud možno dohod mezi veřejnými orgány a organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků.

Článek 8

Opatření učiněná na podporu kolektivního vyjednávání nemohou být pojata nebo prováděna způsobem, jenž by byl na překážku svobodě kolektivního vyjednávání.

ČÁST III. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Tato Úmluva nereviduje žádnou dosavadní úmluvu nebo doporučení.

Článek 10

Formální ratifikace této Úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k registraci.

Článek 11

1. Tato Úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zaregistrována generálním ředitelem.
2. Tato Úmluva nabude účinnosti 12 měsíců poté, kdy generální ředitel zaregistroval ratifikace dvou členských států.
3. Pro každý další členský stát poté tato Úmluva nabude účinnosti 12 měsíců od data, kdy byla zaregistrována jeho ratifikace.

Článek 12

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto Úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato Úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zaregistrována.
2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto Úmluvu a který nepoužije práva vypovědět ji podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 13

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce registraci všech ratifikací a výpovědí, které mu členové organizace oznámí.
2. Až bude generální ředitel oznamovat členům registraci druhé ratifikace, upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato Úmluva nabude účinnosti.

Článek 14

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 15

Vždy, bude-li to považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této Úmluvy a přezkoumá, zda je vhodné dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 16

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto Úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:
 - a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této Úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 12, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti,
 - b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.
2. Tato Úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 17

Anglické a francouzské znění této Úmluvy jsou stejně rozhodné.

55**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 7. září 2018 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Indické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických pasů.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10 odst. 1 dne 15. listopadu 2018.

České znění Dohody a anglické znění, jež je pro její výklad rozhodné, se vyhlášují současně.

**Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Indické republiky
o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických pasů**

Vláda České republiky a vláda Indické republiky (dále jen „strany“),

vedeny přáním posílit přátelské vztahy mezi oběma státy,

berouce v úvahu Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích z r. 1961 a Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích z r. 1963,

se dohodly takto:

Článek 1

1. Občané České republiky, kteří jsou držiteli platných diplomatických pasů, mohou vstupovat na území Indické republiky, opouštět je, pobývat na něm a projíždět přes ně bez víz a poplatků po dobu nepřesahující devadesát (90) dnů v jakémkoliv období sto osmdesáti (180) dnů.

2. Občané Indické republiky, kteří jsou držiteli platných diplomatických pasů, mohou vstupovat na území České republiky, opouštět je, pobývat na něm a projíždět přes ně bez vstupních víz a poplatků po dobu nepřekračující maximální povolenou délku krátkodobého pobytu, tedy devadesát (90) dnů v jakémkoliv období sto osmdesáti (180) dnů. Touto Dohodou není dotčena maximální doba pobytu povolená na území členských států podle schengenského acquis.

Článek 2

1. Občané státu jedné strany, kteří jsou držitelé platných diplomatických pasů a jsou přiděleni jako členové diplomatických misí nebo konzulárních úřadů či jako zástupci u mezinárodních organizací sídlících na území státu druhé strany, musejí před vstupem na toto území získat příslušné vstupní vízum.

2. Odstavec 1 tohoto článku se vztahuje i na rodinné příslušníky tvořící součást domácnosti osob uvedených v předchozím odstavci, kteří jsou občany příslušných států stran a držiteli platných diplomatických pasů.

Článek 3

Občané uvedení v článku 1 této Dohody mohou vstupovat na území státu druhé strany na všech hraničních přechodech určených pro mezinárodní dopravu.

Článek 4

Aniž by tím byly dotčeny jejich diplomatické výsady a imunity, mají občané uvedení v článku 1 této Dohody povinnost dodržovat po dobu pobytu na území státu druhé strany jeho vnitrostátní právní řád.

Článek 5

Každá ze stran si vyhrazuje právo odmítnout vstup či omezit dobu pobytu na území svého státu občanům státu druhé strany, kteří jsou uvedeni v článku 1 této Dohody, jejichž přítomnost je nežádoucí.

Článek 6

Občané státu strany, kteří ztratili pasy uvedené v této Dohodě na území státu druhé strany, vycestují z tohoto státu s pasem nebo cestovním dokladem vydaným diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem jejich státu v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 7

1. Každá ze stran si vyhrazuje právo dočasně zcela či částečně pozastavit provádění této Dohody z důvodů národní bezpečnosti, ochrany veřejného pořádku a veřejného zdraví nebo z jakýchkoli jiných závažných důvodů.

2. O zavedení nebo zrušení takových opatření podle odstavce 1 tohoto článku se strany budou vzájemně informovat písemným oznámením podaným diplomatickou cestou nejpozději sedmdesát dvě (72) hodiny před vstupem takového opatření v platnost.

Článek 8

1. Obě strany si vymění diplomatickou cestou vzory svých diplomatických pasů uvedených v článku 1 této Dohody.

2. Pokud budou platné diplomatické pasy uvedené v článku 1 této Dohody změněny či pozměněny, předá každá strana druhé straně diplomatickou cestou vzory svých nových či pozměněných diplomatických pasů společně s jejich podrobným popisem nejméně třicet (30) dní před jejich zavedením.

Článek 9

Jakékoliv rozdíly či spory plynoucí z výkladu či uplatňování ustanovení této Dohody budou řešeny smírně konzultacemi či jednáním obou stran diplomatickou cestou.

Článek 10

1. Tato Dohoda se uzavírá na dobu neurčitou a vstoupí v platnost třicet (30) dní po dni, kdy bude diplomatickou cestou doručeno poslední písemné oznámení stran o dokončení jejich vnitrostátních právních postupů nutných pro vstup této Dohody v platnost.

2. Každá ze stran může kdykoliv tuto Dohodu ukončit písemným oznámením zaslaným druhé straně diplomatickou cestou. V takovém případě Dohoda pozbude platnosti šedesát (60) dnů poté, co druhá strana obdrží takové oznámení.

3. Ukončení nebo částečné či úplné pozastavení této Dohody se nebude týkat občanů jedné strany, kteří jsou držiteli diplomatických pasů, byl jim udělen vstup a právě pobývají na území druhé strany dle článků 1 a 2 Dohody v okamžiku ukončení nebo pozastavení Dohody.

Článek 11

Tato Dohoda může být doplněna či měněna na základě písemného souhlasu obou stran prostřednictvím výměny diplomatických nót.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto Dohodu.

Dáno vPraze..... dne.....7. září..... roku 2018 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém, hindském a anglickém jazyce, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě jakéhokoliv rozdílu ve výkladu ustanovení této Dohody má přednost anglické znění.

Za vládu
České republiky

Jan Hamáček v. r.
1. místopředseda vlády
a ministr zahraničních věcí

Za vládu
Indické republiky

Ruchi Ghanashyam v. r.
náměstkyně
ministra zahraničních věcí

**Agreement between the Government of the Czech Republic and the Government
of the Republic of India on Exemption from Visa Requirements for Holders
of Diplomatic Passports**

The Government of the Czech Republic and the Government of the Republic of India (hereinafter referred to as "the Parties").

desiring to strengthen the friendly relations between the two countries.

taking into account the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961 and the Vienna Convention on Consular Relations of 1963,

have agreed as follows:

Article 1

1. Nationals of the Czech Republic holding valid diplomatic passports, may enter in, exit from, stay in and transit through the territory of the Republic of India without visas and fees for a period not exceeding ninety (90) days in any one hundred and eighty (180) day period.

2. Nationals of the Republic of India holding valid diplomatic passports, may enter in, exit from, stay in and transit through the territory of the Czech Republic without entry visas and fees for a period not exceeding the maximum allowed period of a short-term stay of ninety (90) days in any one hundred and eighty (180) day period. This Agreement is without prejudice to the maximum period of stay allowed in the territory of the Member States under the Schengen Acquis.

Article 2

1. Nationals of the State of either Party, who are holders of valid diplomatic passports and who are assigned as members of diplomatic missions or consular posts as well as representatives of international organisations, located in the territory of the State of the other Party, shall be required to obtain appropriate entry visa prior to their entry.

2. Paragraph 1 of this Article shall apply also to the family members forming part of the household of the persons specified in that paragraph who are nationals of the respective State of the Parties and holders of valid diplomatic passports.

Article 3

Nationals referred to in Article 1 of this Agreement may enter the territory of the State of the other Party through all border crossing points opened for international traffic.

Article 4

Without prejudice to their diplomatic privileges and immunities, nationals referred to in Article 1 of this Agreement shall be obliged to observe the national legislation of the other Party's State when residing on its territory.

Article 5

Each of the Parties reserves the right to refuse entry or to reduce period of stay on the territory of its State to the nationals of the State of the other Party specified in Article 1 of this Agreement, whose presence is undesirable.

Article 6

Nationals of the State of either Party who have lost their passports referred to in this Agreement on the territory of the State of the other Party shall leave such State on a passport or travel document issued by the diplomatic mission or consular post of their State in accordance with its laws and regulations.

Article 7

1. Each Party reserves the right to temporarily suspend, in whole or in part, the implementation of this Agreement for reasons of national security, protection of public order and public health or for any other serious reasons.

2. Both Parties shall inform each other about the introduction or termination of such measures under Paragraph 1 of this Article by a written notification through diplomatic channels within at least seventy two (72) hours prior to the entry into force of such measure.

Article 8

1. Both Parties shall exchange the specimens of their diplomatic passports referred to in Article 1 of this Agreement through diplomatic channels.

2. If valid diplomatic passport referred to in Article 1 of this Agreement is changed or modified, each Party shall also transmit to the other, through diplomatic channels, specimen of its new or modified diplomatic passport, including its detailed description, at least thirty (30) days before its introduction.

Article 9

Any differences or disputes arising out of the interpretation or application of the provisions of this Agreement shall be settled amicably by means of consultations or negotiations between both Parties through diplomatic channels.

Article 10

1. This Agreement has been concluded for an indefinite period and shall enter into force thirty (30) days from the date of the receipt through diplomatic channels of the last written notification on completion by the Parties of their internal legal procedures, necessary for its entry into force.

2. Each Party may at any time denounce this Agreement by written notification to the other Party through diplomatic channels. In such a case the Agreement shall cease to be in force sixty (60) days after the other Party has received the notification thereof.

3. The denouncement or suspension of this Agreement, in whole or in part, shall not affect nationals of a Party holding valid diplomatic passport who have been granted entry into and are already present in the territory of the other Party under Articles 1 and 2 of this Agreement at the point of suspension or denouncement.

Article 11

This Agreement may be amended or revised by mutual written consent of the Parties, through the exchange of diplomatic notes.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorised thereto have signed
this Agreement

Done at Prague on this 7th day of September in the year 2018 in two
originals, each in the Czech, Hindi and English languages, all texts being equally authentic. In
case of any divergence of interpretation of provisions of this Agreement, the English text shall
prevail.

For the Government
of the Czech Republic

Jan Hamáček
First Deputy Prime Minister
and Minister of Foreign Affairs

For the Government
of the Republic of India

Ruchi Ghanashyam
Deputy Minister of Foreign Affairs

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2018 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řipská 23; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 9:** DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečáková 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.